

Moviments socials

Postmodernisme i moviments socials

Postmodernism and social movements

FLECHA GARCIA, RAMON, SORDÉ, TERESA, GODÀS, XAVIER (RCS, núm. 7, p. 135-158)

Resum: *Aquest article se centra en les conseqüències que l'estratègia reflexiva postmoderna (provinent d'autors com Lyotard, Foucault, Derrida o Baudrillard) aboca sobre els moviments socials de caràcter emancipador, que defensen el seu posicionament dintre del marc ideològic de l'esquerra alternativa antiautoritària. D'una banda, entenem per estratègia reflexiva postmoderna el corrent intel·lectual que, a partir de plantejaments irracionalistes, defensa la desaparició del programa alliberador de la modernitat. D'altra banda, el problema és que un estudi profund de l'orientació postmoderna aclareix que no defineixen propostes alternatives a les situacions criticades i, a més, deploren qualsevol intent de definició d'alternatives quant a il·lusió típica de la modernitat. Ac-*

tualment, aquesta estratègia cobreix la funció conscientment estratègica de destruir les possibilitats de canvi que ofereixen els programes d'acció favorables a la radicalització de la democràcia, com els moviments socials, que s'introdueixen en el pensament de l'esquerra.

Paraules clau: moviments socials, postmodernisme, estratègia reflexiva postmoderna

Resumen: Este artículo se centra en las consecuencias que la estrategia reflexiva postmoderna (proveniente de autores como Lyotard, Foucault, Derrida o Baudrillard) vierte sobre los movimientos sociales de carácter emancipador, que defienden su posicionamiento dentro del marco ideológico de la izquierda alternativa antiautoritaria. Por un lado, entendemos por estrategia reflexiva postmoderna la corriente intelectual que, a partir de planteamientos irracionalistas, defiende la desaparición del programa liberador de la modernidad. Por otro lado, el problema radica en que un estudio profundo de la orientación postmoderna clarifica el hecho de que no definen propuestas alternativas a las situaciones criticadas y, además, deploran cualquier intento de definición de alternativas en tanto que ilusión típica de la modernidad. Actualmente, esta estrategia cubre la función conscientemente estratégica de destruir las posibilidades de cambio que ofrecen los programas de acción favorables a la radicalización de la democracia, como los movimientos sociales, introduciéndose en el pensamiento de la izquierda.

Palabras clave: movimientos sociales, postmodernismo, estrategia reflexiva postmoderna

Abstract: The Postmodern reflexive strategy (from authors like Lyotard, Foucault, Derrida or Baudrillard) has consequences on social movements with an emancipatorian character which within an ideological framework defend an antiauthoritarian alternative position by following left wing ideas. On the one hand, from our point of view, postmodern reflexive strategy is the intellectual trend based on irrationality which announce the end of the emancipatory project of Modernity. On the other hand, through a deep analysis of the postmodern perspective, it is possible to clarify that alternatives to the criticized situations are not given; furthermore, it is refused any attempt to define alternatives as it is typical in Modernity. Nowadays, this strategy accomplishes consciously with the destruction of any possibility to change which are offered by social movements when they try to radicalize democracy by introducing themselves in the left wing ideas.

Key words: Social movements, postmodernism, postmodern reflexive strategy